

John saman við abbasoninum, Auðunn Konráðsson, formaður í Meginfelag Útróðrarmanna og nývaldur býráðslimur í Klaksvík

John var við Skálabergi í 11 mánaðir út í eitt. Teir veiddu undir Íslandi og fóru niður at landa. Teir merktu lítið til kríggjð. Tað var bert eitt álop eina ferð, tá ið teir vóru niðri og landaðu. Tá kemur ein flúgvári og kastaði tríggar bumbur. Men tá komu bretska jagaraflogfør og sloppið var.

Men tað var sjálvsagt heilt serligt at sigla undir krígunum. Teir máttu ikki lata seg úr, heldur ikki tá tørnað varð inn.

Teir ansaðu eftir minum, tá ið teir sigldu. Ein dagin skutu teir 12 minur og sigldu á ta 13, uttan at tað tó hendi nakað.

John var eisini heima undir krígunum. Pápin var havnafúti, og hann var við at gerast gamal. Ofta var eisini buldrasligt, so John avloysti pápan við hvørt.

Síðan hendir tað, at Fugloyggjin 10. oktober 1941 verður bumbað av týskum flogfari á Klaksvík og søkkur. Hon verður tikin uppá land og fær eina rættiliga umvæling t.d. nýggjan motor og verður gjørd um til trolara. Tað var heldur ikki so nógv trolfólk at fáa. So John fór við her. Skipari var Jógvan Jacobsen, sonur Jóan Jacob á Viðareiði. Har fór John við í 1943 um heystið. Hann var við har 1944-1946. Annars var tað pussiga, at á fyrsta túrinum vóru 10 navigatørar við, men teir mundu ikki funnið Ísland!

Av "Fugloynni" fór John umborð á "Elsu". Skipari var Hans Jacobsen av Toftum, sum seinni førði "Brimnes". Teir veiddu eisin við troli. Men sum frá er liðið, man trolingin við teimum smærri skipunum ikki hava givið nóg mikið, tí tá skuldu so væl Elsa sum onnur skip riggast um til línu at veiða undir Grønlandi. Men hetta bar eisini til, og teir finga nógvan fisk.

Síðan fór John umborð í Krossstein hjá Haraldsen í Fuglafirði,

og var har 11 mánaðir umborð út í eitt. Lassi Johansen á Strondum var skipari og Adolf Olsen í Seldafirði var stýrimaður. Seinni varð John 2. stýrimaður við Krosssteini. Tað gekk hampiliga at byrja við, men sum frá leið, fóru allir á húsagang, og vórðu seldir sum gamalt jarn.

“Ansaði eftir soninum”

Men í 1964 keypti sonurin Jóannes, sum bert var 19 ára gamal, ein gamlan motorbát “Knúkur” úr Gøtu. Jóannes hevði júst lært til skipasmið. So hann gjørði bátin í stand og fór at rógva út. So John fór at rógva út við Jóannes.

Jóannes fór so at læra til skipara. Hetta var ein tíð, tá illa gekst at fáa fólk til tey stóru línuskipini. Tá Jóannes hevði lært, varð hann biðin um at føra Jákup B. Tað var eitt stórt lop. Men stuðlaður allastaðni frá tók hann bátin uppá seg.

Jóannes var bert 24 ára gamal, so John fór við, líka sum fyrri at “passað upppá” sonin. Tað gekk ikki so væl at fáa fólk at byrja við. Men tað gekk væl hjá Jóannesi at fiska. So hann hevði sum frá leið altíð nokk av fólki. John var við har í nokkso nógv ár. Hann var 71 ár, tá hann gjørði seinasta túrin, men hann var altíð tøkur sum avloysari. So sigast kann at John hevur tænt sína “vernaplikt” á sjónum. Framvegis eru báðir synirnir sjómenn, so John kann sigast at hava sett við.

Giftist við Onnu úr Norðragøtu

John giftist við Onnu, sum er úr Norðragøtu, dóttir Anniku og Jóannes á Fløtti. Tað skal sigast, at tað hevur verið nógv

samband millum Gøtu og Klaksvík og hevur hetta ført til, at nógv gøtufólk eru flutt til Klaksvíkar og hava stóra ætt har. Hugsabert um Gøtu-Jákup, sum kom úr grannahúsinum hjá teimum á Fløtti, Tjørnustovu. Úr næstu húsunum aftur, hjá Ísaki, fóru eisini fleiri til Klaksvíkar. Enn sitandi borgarstjóri og varaborgarstjóri í Klaksvík eru ættaðir úr hesum tveimum húsum, meðan ein nýggjur býráðslimur, Auðunn Konráðsson, er ættaður av Fløtti!

Anna hevði lært at seyma hjá Mariannu systur síni. Marianna hevði lært í Havn hjá Debes skræddara. Men Marianna doyði heilt ung. Anna kom sostatt til Klaksvíkar at seyma hjá Doreus Hvidbro, sum var granni hjá teimum hjá John. Seymingin her var “fínari skræddari”. Millum annað vóru seymaðir klæðningar. Tað var seymað fyri fólk, og ikki minst fyri tað “fínara” slagði í Klaksvík.

Tað rann saman millum Onnu og John, og tey gistust 22. desember 1943 í Gøtu kirkju.

Men seymingina tók Anna við sær í hjúnarlagið. Hon hevur, sum rímiligt er, seymað uppá børnini, og hon hevur seymað fyri fólk. Nógv var seymað burtur úr gomlum. Serliga kom hetta væl við undir krígunum.

Tey bæði Anna og John eldast væl. Anna er 97 og John er 91. Anna skemtar framvegis um sín unga mann!

Systir Onnu, Sunneva, giftist eisini til Klaksvíkar við Mikk Thomassen. Tað vóru altíð góð viðurskifti teirra millum, og annars eisini millum systkini yvirhøvur. Børnini hjá Onnu taka framvegis til, hvussu stuttligt tað var at koma til Norðragøtu at ferðast.

Onnur systkin hjá Onnu vóru Dorthea, Johan og Eyði, sum búðu í Norðragøtu. Beiggin Jóan Magnus doyði undir krígunum í sigling úti í heimi. Nú er Anna so einsamøll eftir. Framvegis minnst Anna ta gomlu Norðragøtu. Eisini húsið heima á Fløtti, har omman og abbin Jóan Magnus og Marianna búðu millum húsini á Fløtti og Tjørnustovu.

Tann sum skrivar hesar reglur er annars gamal granni hjá teimum á Fløtti í Norðragøtu. Sigast kann um tey, at tey eru friðar- og skilafólk, sum hava verið av bestu grannum.

Anna og John eiga fyra børn. Tey eru Jóannes, Ásmund, Magna og Svanhild. Tey eiga so 11 barnabørn og fyribils 19 langabba- og langommubørn.

Frálík sperra

Tá John fylti 85 ár, skrivaði hann

John saman við sínum systur. **F.v.** Lucia, g. Jensen, búði í Roskilde, Korinta g. Højgaard, John sjálvur, Jens g. Hjorth, búði í Hellereup og Sanna Malena g. Ziska. John er einsamallur eftir

Børnini hjá Onnu og John. **F.v.** Jóannes, Magna, Svanhild og Ásmundur

niður nøkur orð til sínar eftirkomarar. Hetta eru vísdómsorð. John sigur millum annað:

“Í “Søgur og skemt av Sandi” lesa vit um ein prest, sum vígdi eitt par. Drongurin varð eyknevndur “sperran”, tí presturin skuldi siga: “Ægteskabet er som en spærre, det er to dele som støtter hinanden”.

Eg fekk ein góðan sperrulut at stiðja meg við. Við hesum góða luti at stiðja meg við, kom eg um mjóðan og út á slætt.

Nú eru vit gomul. Vit hava havt nøkur góð ellisár. Vit liva væl og hava nógv at frøðast um. Eg havi fingið mínar dreingjadreyamar til veruleika. Eg havi nørt um ogn okkara og kann røkja hana sjálvur. Eg koyri í egnum bili. Dreymurin um bát og neyst varð eisini verunleiki. Sjálvt um eg bleiv 80 ár, áðrenn eg fekk hann undir tak

og brúki hann lítið sjálvur, so kann eg frøðast um, at hann er har, so eftirkomararnir kunnu brúka hann. Nú kann eg takka mínum børnum og abbabørnum, og ikki minst mínum góða sperriluti fyri stuðul og hjálp og siga við skaldinum: Tøkk havi Gud fyri lívið. Tú eina kann veita mær styrki.”

Vakrari kann tað ikki sigast. Anna hevur verið John ein góður stuðul øll hesi árin eins og John eisini hevur verið góður stuðul hjá Onnu.

Sum sagt dugur John væl at greiða frá. Hann eigur nógva meira tilfar enn tað, sum kann rúmast í eini slíkari grein. Verður heilsan fara vit at frætta meira frá honum í komandi Miðvikum.

Men í hesum umfari verður ynskt tykkum báðum hjartaliga tillukku við tykkara stóra degi. Tit hava verið eini megnarhjú!

Komandi partur

Teir komandi tveir mikudagarnar er jólaaftan og nýggársaftan. Tá kemur blaðið ikki út. Næsta regluliga Miðvika verður tískil 7. januar